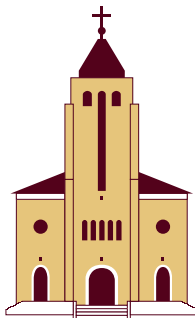

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2021/4. SZÁM • SZEPTEMBER 26.

KEDVES TESTVÉREIM!

„Az Úr nagy dolgokat cselekedett velünk és mi örömmel telünk el” (Zsolt 126:3). Ezek a bibliai szavak valósággá váltak életünkben. Isten számtalan áldással áldott meg minket és közösségünket. Júniusban közösségünk hét tagja megerősödött a bérmálás szentségével, a múlt vasárnap pedig kilenc gyermek részesült az eucharishtiában. Nyáron sikeres és örömteli családi táborunk volt, és az ifúság is hasonlóképpen élményekkel teli napokat töltött együtt. Augusztus 20-án Szent István királyt, nemzetünk és templomunk védőszentjének ünnepét ültük, mely közös ebédrel és játékokkal tetőzött. Ezek után tanúi lehettünk egy nagy eseménynek, amely Budapesten zajlott, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusnak. „Minden forrás belőled fakad” – ez volt a kongresszus mottója. Lelki

beszélgetések, tanúságtételek és az eucharisztia ünneplése, amelyet papok, püspökök, bíborosok és a záró szentmise, amit maga Ferenc pápa celebrált, segítettek nekünk elmélyíteni hitünket. Biztos vagyok benne, hogy még a Krisztusban nem hívó emberek szíve is megérezte az imák és énekek rezgését azon a héten. Így valóban áldottak és kiváltságosak voltunk, hogy az elmúlt néhány hónapban részesülhettünk ezekben az áldásokban.

A Szentlélek erejét keresve egy új tanév kezdődött, megnyíltak az iskolák és az egyetemek. Az emberek a tavalyi évhez képest meglehetősen szabadon mozoghatnak. Reménykednünk kell abban, hogy minden Isten terve szerint történik.

VISSZATEKINTŐ

A **MUSTÁRMAG** 2019-es pünkösti számában írtunk először a 2020-as budapesti 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusról. Az akkori bevezető úgy kezdődött, hogy „Több éve imádkozunk minden vasárnap a szentmise végén a sikeréért, de még mindig csaknem 500 nap van a megnyitásáig.” Akkor még nem tudtuk, hogy az az 500 jóval több mint 800 nap lesz, így alkalmunk nyílik az imát is még alaposabban megtanulni... A pandémia miatt 2021-re halasztott találkozót végül az előzetes félelmek ellenére különösebb korlátozások nélkül sikerült megtartani, és bár a „civil” külföldi látogatók száma jelentősen elmaradt

52.
NEMZETKÖZI
EUCHARISZTIKUS
KONGRESSZUS
BUDAPEST 2021.
szeptember 5–12.

a még 2020 elején remélttől, nagyon sok pap, püspök és bíboros volt jelen, a zárómisét pedig Ferenc pápa celebrálta. Biztos sokszor vissza fogunk még térni a jövőben is a kongresszus eseményeire, hiszen mindannyian bízunk abban, hogy tényleg elindult bennünk – és talán az egyházon belül is – a hön óhajtott megújulás, most azonban még friss élményeiről számol be **Nemesiné Zsolnay Orsi**, aki családjával az utolsó két napot szinte teljes egészében a kongresszus eseményein töltötte.

A reménykedés mellett tanuljuk meg minden nap Isten kezébe adni életünket, mert semmi sem történik az Ő tudta nélkül. Bárhol kapunk alkalmat arra, hogy tanúságot tegyünk Krisztusról, tegyük ezt szívesen, félelem nélkül. Engedjük, hogy Isten ereje áradjon szavainkon és tetteinken keresztül.

Kívánom és imádkozom, hogy Isten továbbra is áldjon meg bennünket, és segítsen minket örömeinkben részesülni. Legyen béke és harmónia minden családban és a közösségünkben. Járjunk együtt Jézus Krisztussal!

Mahimai Raj Anthony atya

Nem akartunk kimenni... Legalábbis sokat hezitáltunk rajta... Rámege a hétvégénk... Tömeg lesz... Meg hát... küszöbön a negyedik hullám... egyébként is szervezetlen az egész... – hallottuk innen-onnan. Aztán mégis elindultunk, s életünk egyik legmeghatározóbb élményében volt részünk.

A Margitszigeten töltött délelőtt számunkra tele volt találkozásokkal. Régi és jelenlegi barátok jöttek szembe úton-útfélen. Mi sokat beszélgettünk, gyerekeink játszottak, kézműveskedtek. A Domonkos nővérekkel készített rózsafüzér-karkötőjük le sem kerül a kezükről. Jó volt látni a sok gyereket, átélni a közösség, az összetartozás erejét. Egymást váltották az atyák a gyóntató sátraknál, sok vidám szerzetes és kisközösség tanúságtételét hallhattuk. Izgalmas volt felfedezni, milyen sokszínű az egyházunk. Helyükön lévő, boldog emberekkel találkoztunk, akik között szinte tapintható volt a krisztusi szeretet.

A szigetről együtt vonultunk át a Kossuth térre. A jelképekben gazdag szentmise alatt magyar hazánkért, a magyar egyházért is imádkoztunk. A sokat látott téren megélt áhítatos csend, a felcsendülő himnuszok és egyházi dallamok méltósága felejthetetlen élmény volt.

Megragadott a hatalmas tömeg, melyet igazán a körmenet alatt érzékelünk. Mi az Alkotmány utca sarkán álltunk, s még el sem indultunk a térről, mikor az Oltáriszentséget szállító autó már az Oktogonnál járt... A körmenet felemelő volt: körülöttünk mindenki énekelt, mécsesek ezrei hirdették a velünk, bennünk élő Krisztust. A sok, Jézusról tanúságot tevő embernek különös súlya volt Budapestről...

Nem vagyunk egyedül, merjük hirdetni a megváltás örömét... Érezték ezt a laikusok is; sokan megálltak az utak mentén, bizonytalan kíváncsisággal szemlélve minket.

A jól szervezettséget bizonyítja, hogy a Kossuth tértől a Hősök teréig mindent tökéletesen lehetett hallani. A hangosítás mellett az Andrássy úton rengeteg kivetítőn lehetett követni a téren zajló eseményeket. Ez igen nagy segítség volt számunkra, hiszen mi csak a Kodály köröndig jutottunk, a Hősök terére már nem fértünk be. Az oltáriszentségben velünk lévő Krisztus áldásával indultunk haza.

Másnap reggel kissé álmosan, az előző naptól elfáradva, de annál lelkesebben ébredtünk. Sietni kellett, nehogy lekéssük a vonatot, majd a szektorba való belépés idejét. 9 óra előtt nem sokkal már ismét

az Andrássy úton voltunk. A nyári melegben sok ismerős arcot fedeztünk fel, a plébániai közösségünk több tagjával pedig együtt vártuk a Szentatya érkezését. A békés, fegyelmezett tömeg a testvériségről tanúskodott, s boldogan zúgott fel Ferenc pápa közeledtét látva. Vissza nem térő alkalom volt ilyen közelről látni a pápát, azt hiszem ez a pillanat mindnyájunk szívébe

sök terén búcsút vettünk a kongresszus programjaitól, a missziós keresztől és a gyönyörű oltártól. Én pedig köszönöm a Mennyei Atyának, hogy meghívott minket erre az alkalomra... Azt, hogy „rávett” a Lélek, merjünk kilépni az otthon falai közül... tegyük le félelmeinket... bízunk az Úrban, és induljunk útnak. Jól tettük! Áldást és erőt kaptunk éle-tünk nagy útjához ismét!

N. Zs. O.

▶ égett. Talán ennél is emlékezetesebbek voltak szavai, melyet „Orbi et urbi” áldásában kifejezetten a magyar néphez intézett. Magyarul elhangzó köszöntését hálatelt öröm kísérte. A szentmise legnagyobb élménye számomra a szentáldozás utáni csend ereje volt. A máskor dübörgő főváros egyik legforgalmasabb negyede elhallgatott néhány pillanatra. A léírhatatlan csöndben érezni véltem a Szentlélek jelenlétét; azt, ahogyan a sok ezer ember együtt lélegzik Krisztussal.

- Anya, köszönöm, hogy elhoztatok ide!
- mondta Anna, mikor a mise után a Hő-

Sorozatunkat a jól ismert imával zárjuk:

IMA AZ EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUSÉRT

Mennyei Atyánk, minden élet forrása! Küldd el Szentlelkedet, hogy az önmagát értünk feláldozó és az Oltáriszentségben velünk levő Krisztust felismerjük, és egyre jobban szeressük! Ő Urunk és Mesterünk, barátunk és táplálékunk, orvosunk és békességünk. Adj bátorságot, hogy az Ő erejét és örömét elvigyük minden emberhez! Add, hogy a készület ideje és az Eucharisztikus Kongresszus ünneplése egész hívő közösségünk, fővárosunk, népünk, Európa és a világ lelki megújulására szolgáljon.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
dona nobis pacem.

OKTÓBER

Június hagyományos magyar neve *Minden-szentek hava*. A hónap jeles szentje **Lisieux-i Szent Teréz** kármelita apáca.

Teréz 1873. január 2-án született Alenconban, Franciaországban. A család kilencedik gyermekeként jött a világra. Négyéves volt, amikor meghalt az édesanyja, az apa családja segítségével nevelte az öt árván maradt kislányt – a négy fiút egészen kicsi gyermekként elveszítették.

Teréz 1881-ben kezdett iskolába járni a bencés apácákhoz. 1883 márciusában súlyosan megbetegedett, de Pünkösöd napján a Szűzanya megjelent neki, rámosolygott és meggyógyította.

1884. május 8-án áldozott először, és arra kérte az Urat, hogy *„vegye el a szabadságát, hogy egy lehessen az isteni erővel”*.

1886 karácsonyan élte át megtérését. Fel fogta, hogy Isten a felebaráti szeretetre hívja őt. Többször mondogatta lelkivezetőjének: *„Nekem az a mennyország, hogy jól tehetek a földön!”*

1887 pünkösdjén édesapja belegyezését adta, hogy Teréz belépjen a Kármelbe. Ezután talált rá erre a mondatra: *„A jutalmazó Isten hív, most rajtam a sor.”*

A püspök, aki a kármeliták felettese volt, először megtiltotta a belépést. Fellebbezése elutasítása után édesapjával és nővérel Rómába utazott, hogy a pápától kérjen segítséget. XIII. Leó pápa az egyházi előljá-

rókhöz s végső soron Istenhez utasította. Az év utolsó napjaiban végre megkapta a kolostorba lépéshez az engedélyt, de még mindig várnia kellett, csak nagybőjt végén léphetett be a lisieux-i Kármel kapuján, azért, hogy *„lelkeket mentsen, és első-sorban papokért imádkozzék”*.

Ettől a naptól az elfoglaltsága a következő volt: hat és fél óra zsolozsma és elmélkedés, öt óra munka, két óra közös foglalkozás, két óra egyéni foglalkozás, fél óra oktatás a novíciák mesternőjétől, összesen egy és háromnegyed óra étkezési idő és hat-hét óra éjszakai pihenés.

Az első öt évben Teréz sokat szenvedett a magánytól, a bezártságtól. A karmeliták szokása szerint 1889. január 10-én megkapta *„a Gyermek Jézusról és a Szent Arcról nevezett”* rendi nevet. A szerzetesi ruhát ekkor öltötte magára. A kolostor papja a beöltözést és a fogadalomtételt is késleltette, de ezzel csak azt érte el, hogy Teréz belső élete még inkább a misztika felé bontakozzék ki.

Hamarosan veszedelmes járvány tört ki a kolostorban, mely több nővér halálát okozta, Teréznek pedig alkalmat adott arra, hogy az ápolásban megmutassa bátorságát és odaadását.

1893-ban új prióra került a közösség élére, aki felismerte Teréz értékeit és kinevezte újoncmesternőnek. 1895-ben nővérei ké-

▶ résére és a prióra parancsára elkezdte írni gyermekkori emlékeit. A megkezdett munka az *Egy lélek története* címet kapta.

1896 nagypéntekének éjszakáján köhögött először vért. Nem sokkal utána nagy belső szenvedések, kísértések kezdték gyötörni, úgy érezte, hite-reménye elszállt, csak nagy sötétség van a lelkében. Egy lelkigyakorlaton fedezte fel különleges hivatását: „*Az én hivatásom a szeretet!*”

1897. szeptember 30-án ezekkel a szavakkal az ajkán halt meg: „*Istenem szeretlek!*”

Terézt XI. Pius pápa 1923-ban boldoggá, 1925. május 17-én szentté avatta.

Ha lényét és tanítását előítéletek nélkül szemléljük, akkor kitűnik, hogy első jellemvonása az Úr Jézus iránti szeretet, amely mindent felülmúl és olyan fokot ér el benne, hogy úgy akarja Jézust szeretni, „*ahogyan*

még senki nem szerette Őt”. Ezzel a szeretettel viselt el mindent, a próbatételeket is, amelyek a Végtelen felé vezették őt.

Második vonása, hogy misztikusként oldotta meg az életszentség problémáját. A szeretet utáni vágyában a legnagyobb tökéletességre törekedett. Fölismeri, hogy Isten irgalmasságában rejlik az a fundamentum – amelynek jelentőségét máig nem fogtuk fel. Teréz misztikájának a másik ismertetőjegye, hogy érti és éli az Úr szeretetparancsát, abban a központi értelemben, ahogyan ezt érteni kell. Tudatára ébredt, hogy a „testvéri szeretet” itt a földön minden, s hogy Istent csak abban a mértékben szerethetjük, amilyen mértékben a felebaráti szeretetet gyakoroljuk.

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009. N. K. E.

ANYAKÖNYVI ADATOK

TEMETÉSEK

† **Janthner Pál**

születési év: 1951

temetés ideje: 2021. június 11.

† **Ifj. Farkas Gyula**

születési év: 1950

temetés ideje: 2021. június 25.

† **Pilinger Sándor György**

születési év: 1942

temetés ideje: 2021. június 29.

† **Kubicza György**

születési év: 1946

temetés ideje: 2021. július 2.

† **Selmeczi Gyula**

születési év: 1928

temetés ideje: 2021. július 2.

† **Selmeczi Gyuláné (Füri Márta)**

születési év: 1940

temetés ideje: 2021. augusztus 6.

† **Noszlopy György**

születési év: 1972

temetés ideje: 2021. július 21.

† **Dr. Szendrő Eszter**

születési év: 1961

temetés ideje: 2021. augusztus 11.

† **Ősz Béla**

születési év: 1929

temetés ideje: 2021. augusztus 11.

† **Burger Katalin Anna**

születési év: 1941

temetés ideje: 2021. augusztus 13.

† **Szabó Julianna**

születési év: 1931

temetés ideje: 2021. augusztus 30.

† **Barkóci Józsefné (Garai Erzsébet)**

születési év: 1939

temetés ideje: 2021. szeptember 1.

† **Szabó József**

születési év: 1940

temetés ideje: 2021. szeptember 7.

VISSZATEKINTŐ

BÉRMÁLÁS

2021. június 13.

A bérmálás rendes kiszolgáltatója a püspök, de pap is bérmálhat bizonyos körülmények között. Idén az első félévben a járvány miatt kaptak engedélyt a papok az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyében bérmálásra, így templomunkban is Mahi atya szolgáltatta ki a bérmálás szentségét június 13-án.

FÉRFIKÖRI KIRÁNDULÁS A ZEMPLÉNBEN

Fűzér, 2021. június 25–27.

Június végén végre valahára megvalósulhatott a pandémia miatt 2020-ban elmaradt szokásos kirándulásunk. Mivel elég messzire merészkedtünk, és amúgy is kedveljük egymás társaságát, már péntek délután fölkerekedtünk, hogy hazánk egyik gyöngyszemét, a fűzéri várat és környékét bebarangoljuk. *Knáb Józsi, Viola Zsolti* és

néhány merész társuk már reggel útnak indultak, hogy egy Kéktúra útvonalat kipipálva gyalogosan meghódítsák a Nagy-mi- ▶

▶ lic csúcsát. Mire délután a társaság másik fele Pálházára érkezett, ahol a szállásunk volt, ők már ott fogadták kényelmünket. A találkozás nagy örömködését követően elfoglaltuk szobáinkat, vacsoráztunk, majd a foci eb soron következő mérkőzését néztük meg az egyik közeli vendéglátó ipari egység teraszán, majd nyugovóra tértünk.

Másnap a kiadós reggeli után átgurultunk Füzérre, hogy bevegyük a Kárpát-medence eddig be-
vehetetlennek hitt várát. Ez még a töröknek sem sikerült annak idején, de nekünk ez egy csepp gondot sem okozott. Biztos a megnyerő külsőnk és a létszámfölény győzte meg a várvédőket – annak ellenére, hogy fegyvertelenek voltunk. Nagyszeretettel és kimerítő idegenvezetéssel fogadtak bennünket. Utána még fakultatívan

barangolhattunk a vár területén. Megcsodálhattuk a korabeli várépítés különböző történelmi szakaszait az Árpád-ház korától kezdve a gótikán keresztül a reneszánszig. A vár napjainkban rekonstrukciós munkálatokon esik át, mely során történelmi leírások és inventáriumok (leltár) segítségével

próbálják az építők visszaállítani korhűen az épületegyüttes remélhetően eredeti állapotát. (A cikk írója szerényen elhallgatja, hogy hosszú hónapokon keresztül építésvezetőként dolgozott a felújításon, így a különben tényleg magas színvonalú idegenvezetést számtalan érdekességgel és szakmai részletekkel egészítette ki. Egyébként kérésünkre ő szervezte az egész kirándulást, és még az élménybeszámoló megírását is megnyerte – köszönünk mindent, Csaba! A szerk.)

Nagy örömünkre szolgált, hogy Mahi atyával a várkapornában misézhattünk, ami mindannyiunknak felejthetetlen élményt okozott. Mahi atyának meg valószínűleg az lesz felejthetetlen, hogy a ár parkolójában *Mozsolics Józsi* megmotoroztatta.

Délután Hollóházára látogattunk el megtekinteni a neves porcelángyárat, ahol annak idején több évig munkálkodott *Szász Endre*, a világhírű festőművész. Ekkor élte egyik virágkorát az üzem, mely az akkori ezres létszámmal szemben manapság már kevesebb, mint száz fővel működik. Sajnos csak a múzeumot tudtuk megtekinteni, mivel az új tulajdonos nem járul hozzá a gyártó részleg megtekintéséhez, amire korábban még volt lehetőség. Némi shoppingolást és

sörözést követően visszamentünk Pálházára, hogy meglátogassuk a helyi vízimalmot, de egy sajnálatos félreértés miatt itt elmaradt az idegenvezetés. Sebaj, azért körbesétáltuk az épületet, ahová egy kicsit be is tudtunk kukucskálni. Néhányan hintáztunk is a szomszédos pihenőparkban.

Szálláshelyünkre érve készültünk az est legnagyobb eseményére, a vacsorára. De nem csak ettünk, hanem... És beszélgettünk is jókedvűen. Az idő múlásával kicsit már megkoptak az emlékek, de néhány elvetemült társunk ezen az estén is nézett focimeccset.

Vasárnap az egyik szobában tartottunk szentmisét, majd már megfogyatkozott létszámban mentünk el Füzérradványra, ahol a nemrég felújított Károlyi-kastélyt járhatunk körbe. Sajnos ezt az épületet is csak kívülről szemlélhettük meg, de így is szemet gyönyörködtető látványban volt részünk. Egy jót sétáltunk a csodálatos kastélyparkban, ami hatalmas területen nyúlik el. Akkoriban is tudtak élni az urak!

Tovább utazva betértünk a Megyer-hegyi tengerszemhez és a szomszédságában lévő kilátóhoz, ahonnan az egész környékre pazar kilátás nyílt. Végül Sárospatak felé vettük utunkat, ahol már csak egy ebéd elköltésére jutott idő.

„Ez jó mulatság, férfimunka volt.”

B. Cs.

„URAM JÓ NEKÜNK ITT LENNI...”

CSALÁDI TÁBOR

Bakonybél, 2021. július 22–25.

A fenti bibliai idézetet választottuk idei családi táborunk mottójául. Nagyon vártuk már ezt a közös együttléteket, hiszen tavaly elmaradt közösségünk hagyományos nagy eseménye. Az idei, 10. jubileumi táborunkban 102 fő vett részt. A tábor helyszíne a festői Bakonybélben található Bakony Hotel volt. A négy nap most is intenzív programokkal, tartalmas beszélgetésekkel, értékes találkozókkal telt.

Első napra rövid, fakultatív túrát szerveztünk a Cuha patak mesés völgyébe. Nagyon örültünk annak, hogy a táborozók nagy része már erre a kirándulásra is csatlakozott hozzánk. Az út jókedvű beszélgetéssel, közös piknikezéssel telt. Kora délután értünk Bakonybélbe, ahol a szálloda kertjében rögtönzött oltár mellett adtunk hálát az „újra táborozás” ajándékáért. Vacsora után rövid, ám annál mókásabb ismerkedős já-

ték következett. Sokat nevtünk azon, hogyan bújta egyik család a másik bőrébe; sok érdekességet tudtunk meg egymásról. Bakonyi népdalokkal fűszerezett táborúzz mellett búcsúztunk az első naptól.

Másnap, reggeli után ismét túracipőt húztunk. A szentkútnál mondott mise után

indultunk útnak. A 14 km-es táv megtétele után volt, aki pihenéssel töltötte a délutánt, mások sportolással, métabajnoksággal üttették el az időt. A kézműves foglalkozás elsősorban az apukák (!) körében aratott nagy sikert. Az este ezúttal zenés, elmél-

kedésekkel egybekötött taizés imaórával zárult.

A harmadik nap délelőttjét a bencés mostorban töltöttük. A férfiak és a nők csoportja egy-egy szerzetes vezetésével lelkigyakorlaton vett részt. A közösségi létről hallottunk magvas gondolatokat, tanúságtételt. Sok gondolatot hoztunk haza magunkkal. A gyerekek a lelkigyakorlat alatt múzeumpedagógiai foglalkozáson; izgal-

mas, ez egész kolostor felfedezésére alkalmas kereső játékban vettek részt. E néhány óra nagy áldás volt mindnyájunknak.

Délután kisebb csoportokban látogatást tettünk a Pannon Csillagdába, valamint megtekintettük a bakonybéli tájházat. Az este sütögetéssel és az elmaradhatatlan „szívküldi” tábortűzzel telt. A tábortűz haj-

nali 3 óráig égett... azt hiszem a hangulatról ez többet mond minden szónál.

A vasárnap délelőtt már a pakolásról és a záró szentmiséről szólt. A közös ebéd után felváltuk családi táborunk 10. szülinapi tortáját. Rengeteg élménnyel, testileg-lelkileg feltöltődve indultunk haza.

A régi ismerősök mellett több család idén csatlakozott hozzánk először; jó volt átélni, hogy gyarapszik, bővül a közösség. A hosszú bezártság után nagy szükség volt erre a találkozásra. (Újjá)épült közösségünk, mely megtartó erő mindnyájunk számára a hétköznapokban.

Minden évben megfogalmazódik bennünk, hogy legalább egy nappal tovább kellene maradnunk... – mert mindnyájan érezzük, hogy „jó nekünk itt lennünk...”

N. Zs. O.

▶ A vasárnapi szentmise utáni hagyományos „zárókörön” elhangzottakból idézünk az alábbiakban néhány gondolatot:

■ Kincsesné Vadászi Monika:

„Nagyon örültünk, hogy ismét részesei lehettünk a családi tábornak. Hálásan köszönjük

a szervezők kitartó, kétéves munkáját – és mindenkinek mindazt, amivel hozzájárult ahhoz, hogy a tábor mottója – »Uram, jó nekünk itt lenni...« – megvalósulhatott. Jó volt újra találkozni, közösen énekelni, túrázni, beszélgetni, a programok nyújtotta élményeket együtt átélni. A lelki program is nagyon tetszett, és a gyönyörű környezet is hozzájárult ahhoz, hogy már alig várjuk a következő családi tábort – újra Bakonybélben.»

■ Kiss Tamás:

„Az eddigi utolsó, 2019-es beregdaróci családi tábor során a szervezők nagyon magasra tették a lécet, amit a mostani tábor során sikerült ismét megugrani. Nagyon jól éreztük magunkat, a programok nagyon színesek és sokrétűek voltak, a helyszín és az ellátás tökéletes volt. A szervezőknek még a jó időt és a koronavírust is sikerült elintézni! Már most várjuk a következő évi tábort ugyan ezen a kiváló helyszínen!”

■ Knáb József:

„Én annak örülök, hogy megint voltak velünk új családok, és – bár tudom, elsősor-

ban nem a résztvevők száma fontos, mégis – velük együtt az idei évben átléptük a száz fős létszámot. Örültem tehát az újaknak, Komáromi Daniéknak, Majoros Tomiéknek, de ugyanígy örültem Fodor Krisztiánéknak, Sárkány Gyuriéknek, akik immáron tizedik alkalommal vettek részt a családi táborozásban, vagyis minden alkalommal jelen voltak. A legjobban a visszatérőknek örültem: Maros Lilla, Mayer Juli korábban többször velünk voltak, azután pár évig nem, most viszont nagyon nagy öröm, hogy megint eljöttek, és a kicsik felügyeletéből alaposan kivették a részüket.

Egyébként a tábor a megérkezés pillanatától egészen eddig a zárókörig a maga szokásos időtlenségében zajlott: pár pillanat alatt repült el az egész. Ebben az időtlenségben visszatérően van egy olyan periódus, amikor azután még inkább meglódul az idő: ez a periódus ott kezdődik, amikor délután úgy fél öt körül meggyújtjuk a tüzet a tárcsák alatt, és valamikor hajnali fél három környékén elkezdi az azon tűnődni, hogy melyik Cseh Tamás dalt nem énekeltük meg el. A kettő között egy másodpercnyi idő sem telik el...”

■ Vadas Hajni:

„Én annak örülök a legjobban, hogy sok jó zenész van a csapatban (és az egyházközségben), a fiatalok között meg még inkább. Az ilyen tábori alkalmakon az ifjak együtt zenélnek az idősebbekkel, legyen az tábori mise, taizéi imaóra vagy tábortűz melletti éneklés.”

IFJÚSÁGI TÁBOR

Vértesboglár, 2021. július 29–augusztus 1.

Idei nyári ifjúsági táborunknak a vértesboglári Boglártanya Erdei Iskola szolgált, ami ideális helyszín volt lelki, sport és kulturális programok megszervezésére is.

A tábor célja a közösségépítés volt, amit a fentebb említett három alappillérre alapoztunk: lelki, kulturális és szabadidős programok tették ki a tábor mindennapjait.

Lelki programok kapcsán plébániánk közösségéből több felnőtt is csatlakozott azal a céllal, hogy hitükről tanúbizonyságot téve utat mutassanak a fiataloknak, akiknek életkori sajátosságukból adódóan kiemelten fontos, hogy értékes, megfogható vála-

szokat kaphassanak hitbeli kérdéseikre. Az első napon a fiataloknak tréningyszerű beszélgetést tartott Víg Márti az elköteleződés fontosságáról. Ezen a foglalkozáson az ifik nagyon intenzíven vettek részt, bátran adtak hangot véleményüknek. S bár a generációs különbségből adódó véleményeltérések kirajzolódtak, jól érezte magát mindenki, intelligens viták bontakoztak ki. Fontos következtetésre jutottak abban, hogy a közösségépítés alapja az elköteleződés.

A lelki vonulat csúcsa a forgószínpad-szerűen megvalósuló lelki nap volt, amiben Mahi atya mellett Orsi és Mikó vett részt.

A téma az aznapi evangélium alapján elmélkedés és beszélgetés volt az eucharisztia körül; csodajelekről, tartós, maradandó értékekről és a közösségről. Sokan gyóntak: ez nagyon klassz volt. Volt idő fotók, videók készítésére a csendben, egyedül a természetben – ezek később bemutatásra és kommentálásra is kerültek.

Kulturális program kapcsán az ifjúsági csoport megismerkedhetett őseink egyik legszebb és legnehezebb foglalkozásával, a fazekassággal. A program sikerét bizonyítja, hogy a tábor résztvevői mind-mind különböző saját készítésű agyagedénykével, tálával térhettek haza. Mivel a szálláshely egy működő tanyaként szolgál mind a mai napig, a fazekasságon kívül megismerked-

hettek a fiatalok a tanyasi világ életformájával, az állattartás szépségeivel és nehézségeivel. Volt, hogy tojásszedéssel indult a nap, illetve a különböző etetési alkalma- ▶

► kon szívesen vettünk részt. Este fergeteges társasjáték partyra is sor került: Mahi atya megtanult *Ticket to ride*-ozni.

Sportos programjaink közé tartozott idén a gyalogtúra, melynek helyszínéül a Vértes nagyszerű lankái adtak otthont. A közel 18 kilométeres túra Vérteskozma-ra és vissza jó hangulatú, mély beszélgetésekre is alkalmat adott. Természetesen nem maradhatott el a korábbi évek nagy sikerére való tekintettel a méta sem, aminek töretlen népszerűsége a tábor alatt sem csorbult.

Összességében nagyon intenzív négy napot élhetett meg mindenki. Bizton állíthatjuk, hogy az ifiközösség valamennyi tagja olyan élményeket, tapasztalatokat szerzett, amiből a későbbiekben is erőt meríthet majd. Jó közösség (újra)formáló alkalom, lehetőség volt, sok beszélgetéssel és közös Isten-kereséssel. Jó visszagondolni a Boglártanyán eltöltött napokra.

K. A. B. & N. Zs. O. & V. M.

Hatalmas örömünkre sikerült idén megszervezni a plébánia ifiközösségének nyári táborát. A négy napos együttlét kulcsfontosságúnak számított a közösség életében: ez a négy nap remek lehetőséget teremtett arra, hogy csapatunk még jobban összekovácsolódjon, mély hitbeli kérdésekkel fog-

lalkozhassunk közösen, illetve, hogy átbeszélhessük az ificsoport jelenét, jövőjét.

A tábor idei helyszínéül a festői Vértes lábánál fekvő Boglártanya Erdei Iskola (Vértesboglár) szolgált, ahol a közösségi programok mellett megismerkedhettünk a tanyasi élet mindennapjaival: fakultatív programjaink között szerepelt az etetés, illetve a tojásszedés is. A szokásos túra és méta mellett lehetőségünk nyílt kipróbálni a fazekasságot is: mint kiderült, egy egyszerű fazék vagy kancsó elkészítése korántsem olyan egyszerű művelet, mint amilyennek kívülről elsőre tűnik.

A tábor sikeres megvalósulását sokaknak köszönhetjük, szeretnénk közülük kiemelni *Mahi atyát, Bodó Marcit, Víg Márti nénit, Zsolnay Orsit és Nemesi Mikót*, akik fáradhatatlanul azon voltak, hogy emlékezetes napokat tölthessünk Vértesbogláron.

Hogy a kedves olvasó is megbizonyosodhasson arról, hogy a mondandónak fele se tréfa, álljon itt néhány kedves visszajelzés a táborról:

■ Fodor Benjámin:

„Jó volt a sok métázás, jó volt, hogy Mahi atya is velünk játszott, meg hogy a táborban ameddig tudott, addig is velünk volt. Jó volt a lelki program és nagyon jó volt a tábortűz is. Nagyon jó baráti léggörök alakultak ki; volt, akit jobban meg tudtam ismerni.”

■ Szócs Noémi:

„Hálás vagyok, hogy megismerhettem ezt a társaságot és nagyon jól éreztem magam.”

■ Bata Margit:

„Nagyon jó volt találkozni az ifi csapattal így a karantén után és számomra ez a tábor is egy testi-lelki megújulást jelentett. A programok nagyon szuperek voltak és a hangulat is felejthetetlen volt.”

■ Szócs Amanda:

„Személy szerint picit félve mentem oda mivel senkit nem ismertem, de nem volt okom

aggódni már az első pillanattól fogva befogadtak és úgy tudtunk beszélgetni mintha már 1000 éve ismernénk egymást. Nagyon tetszett, hogy ennyire összetartó, segítőkész és kedves mindenki. Soha nem fogom elfelejteni ezt a tábort, mondhatni életre szóló barátságokat kötöttünk. Köszönöm a sok szép emléket nektek.”

■ Kőröshegyi Tímea:

„Nagyon tetszett, hogy együtt láttam az ifiket es tudtam mindenkivel beszélgetni. Szerintem jól összekovácsolódott a csapat, főleg a métákon.”

■ Máté Gergely:

„Nagyon jó volt, hogy a tábor alatt összeült az Ifi csapat. A helyszín nagyon tetszett nekem, és a programok is jól sikerültek. Ez a tábor alatt fontos döntéseket tudtunk hozni az Ifi jövőjét illetően, ezért is kulcsfontosságú volt ez az összejövetel.” K. A. B.

AZ IFI TÁBOR MARGÓJÁRA

Az idei ifi tábor végén 3 órán át tartott vásárnap az aratás, ami mutatja, hogy voltak a tábornak gyümölcsei, volt mit betakarítani.

Köszönet Mahi atyának, hogy végig jelen volt végig a táborban. Ezt minden jelenlévő nagyra értékelte, ahogy a miséket, gyógyási lehetőségeket is. Köszönet Mártinának, aki egy napot önzetlenül a táborban töltött,

ahogy köszönet Orsinak és Mikónak a kirándulás megszervezéséért és a következő napon való részvételért.

Nagyon sok egyéni értékkel rendelkező társaság az ifik, akik a jövő motorjai lehetnek plébániánkon, ezért érdemes külön figyelemmel kísérni őket. A közös szabad együttléteken kívül igényük van az elmélyülésre is, amit jól mutat az összeállított következő félévi program. A szolgálatra éppúgy készek, mint a hitélet segítésére a plébánián egy-egy zenés ima megszervezésével vagy a 301-es parcellánál közösségi program lebonyolításával.

A mai fiataloknak másként nehéz megőrizni belső tartásukat, mint az előző nemzedéknek. A mi nemzedékünk ellenszélben nőtt fel, de sok más nehézség nem adódott. Ma számtalan impulzus éri a fiatalokat különböző irányokból. Nehéz a forgószelemben egyenesen állni és nem elesni. A valódi értékeket meglegelni és nem eltévedni a multikulti dzsungelében. Ahogy ők segítenek minket, úgy nekünk, a plébánia tagjainak is felelősségünk, hogy segítsük őket, amiben csak lehet. Ha odalépünk hozzájuk egy-egy kérdés erejéig, érezhetik együttérzésünket, talán segít nekik. Miként ők a pandémia előző hullámai alatt vállukra vették a közvetítések nem kis feladatát, azért hogy segítsenek mindenkinek, aki otthonról szívesen bekapcsolódott a vasárnapi szentmisébe.

Én csak egy fél napot tudtam velük tölteni a táborban, de az tanulságul szolgált arra, hogy milyen tiszta, hős lelkület van bennük, és mennyire tudnak lelkesedni a közösségi élményekért. Imádkozom, hogy az idei év lelki növekedést hozzon minden ifinek.

Nagy szeretettel várunk minden új csatlakozót idei programjainkra is. Jelentkezz a sekrestyében, vagy gyere el, amikor van idő.

B. M. ►

TEPLOSUNK BÚCSÚJA

2021. augusztus 20.

Szent István király főünnepén, templomunk búcsúnapján a búcsúi szentmisét *Ádám Miklós* atya celebrálta. A hívek visszajelzése alapján nagyon szép volt a szentmise az énekekkel, utána pedig a Don Bosco Közösségi Házban közel százán ebédeltünk és játszottunk együtt. Hálásak vagyunk a Jóistennek ezért a szép ünneplésünkért, és hálásan

köszönjük a férfi kórusnak, az ebédet megfőző asszonyoknak, a játékok szervezőinek, valamint mindenki másnak a munkáját, amellyel segítettek templomunk búcsújának a megünneplését.

IFI PROGRAM • 2021. ŐSZ

Időpont	A találkozó témája	Helyszín
szepember 10. péntek, 20 óra	társasjátékozás	plébánia
szepember 24. péntek, 20 óra	Mahi atyával beszélgetés a felnőtt hitről	Don Bosco
október 8. péntek, 20 óra	Bibliolvasás	plébánia
október 23. szombat, 9 óra	301-es parcella meglátogatása biciklivel	301-es parcella, utána Don Bosco?
november 5. péntek, 20 óra	biliárd-bowling	Lőrinc Center
november 26. péntek, 20 óra	A felnőtt hit kérdései	Don Bosco
december 10-11. péntek-szombat: egy ottalvós nap	adventi lelkinap	Pannonhalma
december 22. szerda, 20 óra	karácsonyozás	Don Bosco
január 7. péntek, 20 óra	a szaléziák meglátogatása	látogatás vagy Don Bosco
január 28. péntek, 20 óra	5 perces témafelvetése mindenkinek	Don Bosco

VISSZATEKINTŐ

HOSSZABB ÚT

*Közösségünk kilenc gyermeke lett elsőáldozó idén szeptemberben.
Céljukhoz azonban a szokásosnál hosszabb út vezetett.*

Eredetileg mindenki úgy készült, hogy a megszokott módon, tavasszal lesz az elsőáldozás; ám idén abban a kegyelemben volt részünk, hogy Magyarországon rendezték meg a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust, így országshozta sok leendő elsőáldozó is azt tervezte, hogy a kongresszuson fogadja szívébe először Krisztust. A pandémia azonban közbeszólt. A vírus jelentette veszély miatt több család – így a miénk is – úgy döntött, hogy szűkebb körben, plébániánkon ünnepli gyermekeink „kis felnőtté” válását.

A helyzet Mahi atyát is új kihívások elé állította. Mivel személyes találkozásra nem volt lehetőség a tavasz folyamán, hétről hétre on-line hittan keretében adta át a tudást és a szeretet szavait a gyerekeknek. Csak

monitoron át nézhetette a sok kis arcot, amelyeknek gazdái konyha- vagy íróasztalnál ülve szintén egy képernyő előtt kuporogtak. A kiszűrődő hangokból ítélve azonban így is jó hangulatú hittanórák kerekedtek, az eléjük kerülő akadályt leküzdötték.

A várva várt nap előestéjén – némi izgalommal és vizsgadrukkal kísérve – került sor az első gyónásra. Mi szülők is pillanógókkal a gyomrunkban, de mégis boldogan kísértük végig gyermekeinket a szertartáspróbán.

Aztán vasárnap hálás szívvel vonultunk be mellettük a templomba. Az ünnepi szentmise emelkedett és egyben felszabdult hangulatban, rokonaink és barátaink szeretetétől is övezve telt. A gyerekek várakozással telve léptek Mahi atya elé a szentál-

dozásokor, és fogadták a szívükbe Krisztust – bár a két szín alatti áldozás ízvilága picit meglephette őket. Az ünnepi hangulatot fokozta, hogy Zoli és Hajni születésnapjáról is megemlékeztünk egy közös énekléssel.

Hálásan köszönjük Mahi atyának a szeretetteljes és áldozatos felkészítést, és mindenkinek, aki hozzájárult ahhoz, hogy gyermekeink ilyen ünnepélyes körülmé-

nyek között lehettek elsőáldozók! Külön köszönjük Zsoltnak és Andrisnak, hogy megörökítették számunkra ezeket a szép pillanatok

Sz. Sz. O.

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

- ☞ **Takács Zoltán Barnabás**
születési év: 2019
keresztezés ideje: 2021. június 6.
- ☞ **Dax Leticia**
születési év: 2020
keresztezés ideje: 2021. június 27.
- ☞ **Bakos Benedek**
születési év: 2021
keresztezés ideje: 2021. június 4.
- ☞ **Bakos Péter István**
születési év: 2018
keresztezés ideje: 2021. július 4.
- ☞ **Cseh Benjamin Konor**
születési év: 2019
keresztezés ideje: 2021. július 18.
- ☞ **Gáspár Livia**
születési év: 2020
keresztezés ideje: 2021. augusztus 7.
- ☞ **Vas Csenge Virág**
születési év: 2019
keresztezés ideje: 2021. augusztus 8.

HIRDETÉSEINK

ANYAKÖNYVI ADATOK

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

☺ **Tornyai Dávid és Maros Csenge** –
2021. július 30.

☺ **Szép Márton és Maros Luca** –
2021. augusztus 28.

☺ **Zathureczky Bálint és Mucsi
Alexandra** – 2021. augusztus 28.

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

■ **október 1. péntek:** a hónap elsőpéntekje,
19 óraker szentmisét tartunk Jézus szíve tiszteltére;

■ **október 8. péntek:** Magyarok Nagyasszonya Főünnep, ünnepi szentmisénket 19 órától mondjuk;

■ **október 17. vasárnap:** missziós vasárnap, perselyadományainkkal a missziókat támogatjuk;

■ **október 18. hétfő:** szentségimádási napunk 7–21 óráig;

■ **november 1. hétfő:** Mindenszentek főünnep – parancsolt ünnep, szentmiséket 9 és 18 órai kezdettel tartunk, az esti szentmise után megemlékezünk elhunytjainkról;

■ **november 2. kedd:** Halottak napja – az elhunytakért a szentmisét 19 óraker mondjuk, melynek végén elimádkozzuk a halottak napi esti dicséretet;

■ **november 21. vasárnap:** Krisztus Király vasárnapja – gyűjtés a Karitás javára;

■ **november 15. hétfő:** szentségimádási napunk 7–21 óráig;

HIRDETÉSEK

■ **Október hónap** a Szűzanya hónapja. A heteköznap szentmisék előtt 18:20-tól, közösen imádkozzuk a rózsafüzért;

■ **November hónapban** szerdánként az esti szentmisét azokért ajánljuk fel, akik nevét elhelyezzük a kosárba. Vegyünk részt ezeken a szerda esti szentmiséken, és imádkozzunk közösen elhunyt szeretteinkért;

■ **Az egyházközségi hozzájárulást** a szentmiséket követően a sekrestyében, illetve irodai szolgálat ideje alatt a plébánián lehet befizetni.

HITTANÓRÁINK RENDJE 2021/2022

Elsőáldozásra készülő	<i>szerdá 17:30 óra</i>
Ifjhittan	<i>kéthetente pénteken 20 óraker</i>
Felnőtt csoport	<i>minden hónap 2. és 4. hétfőjén 19 óraker</i>
Bibliáóra	<i>csütörtök 17:30 óra</i>

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Jelen lapszámunk munkatársai:

Fr. Mahimai Raj Anthony • Barkóci Csaba (B. Cs.),
Bodó Márton (B. M.), Knáb András Benedek (K. A. B.),
Nemesiné Zsolnai Orsolya (N. Zs. O.), Némethné Kiss Erika (N. K. E.),
Szepesiné Szabó Orsolya (Sz. Sz. O.), Vig Márta (V. M.)

Fotók:

Knáb András Benedek, Knábné Lakatos Marianna,
Nemesi Miklós, Viola Zolt

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: szemere.mustarmag@gmail.com
www.szemere-plebania.hu